

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Európa: szoftvert
kell cserélni!**

SZOCIALIZMUS

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Európa: szoftvert kell cserélni!

Európa jövőjében egy dolog tűnik biztosnak: 2024 június elején európai parlamenti választások lesznek. Az már azonban kétséges, hogy e néhány nap megrengeti-e Európát.

A konzervatív erők hatalomátvételre hajtanak. Van okuk bizakodásra, hiszen az elmúlt évek fejleményei nyomán az EU-tagállamok többségében konzervatív kormányok vannak.

A liberálisok abban bíznak, hogy a válság, az ukrajnai háború, most a palesztin-izraeli háború, a szélsőségektől való félelem szinte vallásszerű választásra kényszeríti az embereket: vagy ide, vagy oda, átmenet nincs! A lengyel és a spanyol választások is azt mutatják, hogy bármi megtörténhet. És ha valóban így lesz, felgyorsulhat a nemzetek feletti európai egyesült államok megteremtése.

A vita arról folyik, hogy a nemzetek Európája vagy a nemzetek feletti Európa hozza-e vissza a kontinenst a szakadék széléről és biztosítja az európai kapitalizmus további létét.

Mindkét politikai tábor úgy állítja be, hogy csak e két alternatíva létezik. Nem lehet harmadik út a kínai modell, a szocializmus lehetőségét pedig ki se szabad ejteni a szánkon.

De vajon így van-e? Tényleg nincs más kérdés és nincs más választási lehetőség?

Az EU annak idején a németek és a franciák megállapodására épült. Eldöntötték, hogy ketten fogják irányítani Európát. Amerika erre áldását és nem utolsó sorban a pénzét adta. Ez a konstrukció évtizedeken át jól működött.

Igen ám, de közbejött néhány dolog. Amerika meggyengült, és világhatalmi szerepének megtartása érdekében az EU-t teljesen magához láncolta. A kelet-európai tőkés erők megerősödtek és beleszólást akarnak az EU ügyeibe. Kína pedig ma már nem csak gazdaságilag hagyta le az EU-t, hanem civilizációs kihívást jelent az egész tőkés világnak.

A tőke tudja, hogy nem alhat teljesen nyugodtan. Európa dolgozó tömegei még nem szerveződtek az EU megdöntésére képes erővé, de a forradalmi helyzet lehetőségével egyre többen számolnak és készülnek is rá.

Látnunk kell, hogy az EP-választások a tőkés erők egymás elleni küzdelméről szólnak. Akár a konzervatívok koncepciója győz, akár a liberálisoké, az tőkés modell lesz. Olyan integráció, amely célja a tőke, a pénz uralmának megszilárdítása Európában.

Joggal kérdezhetik, hogy ha így van, akkor miért támogatjuk mi is a nemzetek Európáját. A nemzetek feletti európai állam

azt jelenti, hogy a tőke minden országban azonos rend alapján, azonos szabályok alapján működő adóhivatalokkal, bíróságokkal, rendőrségekkel zsákmányolja ki a tömegeket. Ez végképpen eltünteti a demokráciát. Totális ellenőrzés, totális leszámolás!

A nemzetállamok megmaradása esetén a dolgozó tömegeknek több eszközük marad. Több marad a nemzeti sajátosságokat kifejező intézményekből, amelyeket az ottani dolgozó tömegek megszoktak és ismernek. Tudjuk, hogy a legrosszabb demokrácia is több lehetőséget ad, mint a nyílt diktatúra, amit a tőke globális európai uralma hoz magával.

Ezért üdvözljük a magyar konzervatív erők küzdelmét az EU liberális erőivel szemben. Ugyanakkor nem titkoljuk a kételyeinket. Egyrészt, nem látjuk garantálni, hogy az európai konzervatív erők képesek legyőzni a liberálisokat.

Másrészt, és ez a döntő, tudjuk, hogy a konzervatívok győzelme sem oldaná meg a kapitalizmus válságát. Továbbra is a pénz, a profitérdek döntene el mindent, és nem a néptömegek érdekei.

A kérdés ugyanis nem az, hogy a kapitalizmus konzervatív vagy liberális modellje-e a jobb. A kérdés más: képes-e a kapitalizmus biztosítani Európa népeinek túlélését és fejlődését vagy egy más társadalmi rendszerrel, a szocializmussal kell felváltani?

Sok politikus bírálja az EU-t. De az EU bírálata a tőke bírálata nélkül legfeljebb lázcsillapítónak jó, és nem gyógyulást hozó szernek.

Vannak, akik bírálják az EU-t is, a kapitalizmust is. De a tőkés rendszer bírálata a szocializmus szükségességének elismerése nélkül nem több, mint politikai önkielégítés.

Az EU válságát a kapitalizmus válsága okozza. A megoldást is itt kell keresni. Bármilyen tőkés „gyógyszer” csak enyhíti a kínlódást, elnapolja az exitálását, azaz a kapitalizmus pusztulását.

Az elmúlt évszázadok során felhalmozott értékeket, a népek munkájának eredményeit csak akkor lehet megőrizni, ha világunk nagy gépezetében cseréljük a szoftvert, az operációs rendszert. A tőke profitérdekét érvényesítő szoftvert le kell cserélni a népek érdekeit szolgáló rendszerrel.

Az európai parlamenti választásokon nekünk nem az EU és a kapitalizmus megmentéséhez kell ötleteket adni. Ezt teszi az összes párt rajtunk kívül. A Munkáspárt dolga megmutatni, hogy tőke profitérdekére épülő rendszert kell megszüntetni és akkor megtalálják a kiutat a válságból is, a háborúból is, a szegénységből is.

Putyin Rosztovban: lesz orosz áttörés?

Putyin orosz elnök villámlátogatást tett a Don-menti Rosztovban, a Déli Katona Körzet parancsnokságán. Szergej Sojgu honvédelmi miniszter, Valerij Geraszimov vezérkari főnök és Szergej Rudszkov hadműveleti főcsoport-főnök részvételével áttekintették az ukrajnai hadműveletek állását. Putyin megismerkedett azokkal az új eszközökkel, amelyekről az orosz hadsereg jelentős változásokat vár.

Belarusz: szülessen minél több gyermek!

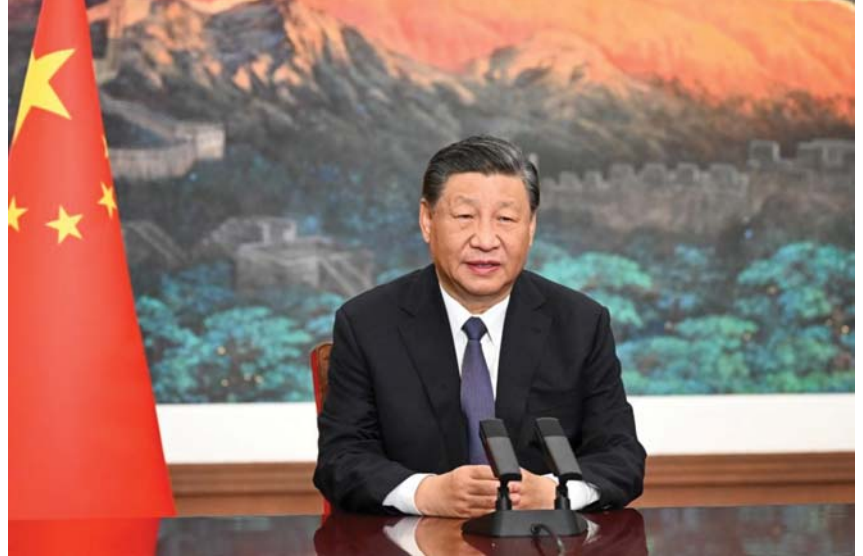
Belaruszban 2021 óta minden belarusz család egy alkalommal ingyenesen veheti igénybe a mesterséges megtermékenyítési programot. Eddig 4 ezer házaspár élt a lehetőséggel. 900 nő lett édesanya és további 500 várandós – írja a <https://www.sb.by/>.

Ukránok: Elég belőlük!

Szeptember végéig 4,2 millió volt azon ukránok száma, akik ideiglenes védelmet biztosító menedékes státuszt kaptak az Európai Unió valamely tagállamában. Magyarország az ideiglenes védelmi státusz bevezetése óta 33 060 ilyen jogállást biztosított ukrán menekültek számára. Számos európai ország helyi lakosainak elégük van az ukrán „menekültekből.” Sok milliós kocsikon nyilván nem menekültek jönnek. Köszönet helyett kihívóan viselkednek, mintha a világ csak róluk szólna. Tisztelet a kivételnek, de elég belőlük!

Kína: az Internet mindenkié legyen!

Minél több embernek kell ingyenes hozzáférést biztosítani az Internethez – hangsúlyozza Hszi Csin-ping kínai elnök az Internettel foglalkozó világkonferenciának küldött üzenetében. Az Internet a népek boldogulását kell, hogy segítse. Senki se uralhatja a világhálót egyedül. Tiszteletben kell tartani egymás szuverenitását. Az Internet a békét ösztönözze, ne a fegyverkezést és a háborút – mondotta.

Putyin Rosztovban: lesz orosz áttörés?

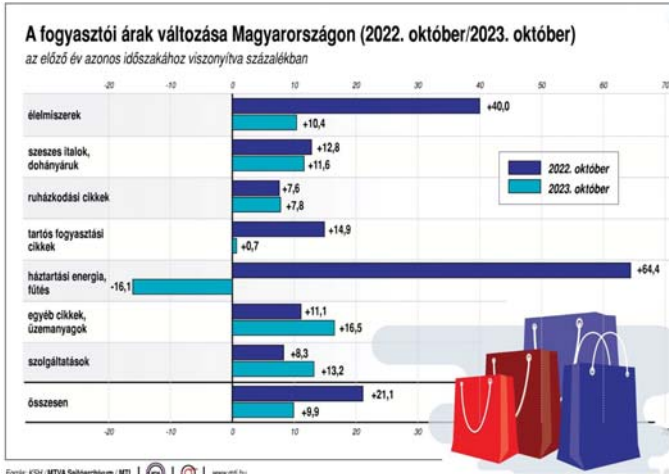
Izraelnek abba kell hagynia a Gázai övezet civil lakosságát érő bombatámadásokat – mondta a BBC brit közszolgálati televízióknak nyilatkozva Macron francia elnök. Hozátette: a Párizsban e héten tartott nemzetközi békefórumon a résztvevő kormányok és szervezetek arra az egyértelmű véleményre jutottak, hogy az egyetlen lehetséges megoldást a hadműveletek humanitárius célú felfüggesztése, majd tűzszünet elrendelése jelentheti, mert így lehet megvédeni a civileket, „akiknek semmi közük a terroristákhoz”. Netanjahu izraeli miniszterelnök reagált: a polgári lakosságnak okozott károkért a Hamász palesztin mozgalom terhelő a felelősség, nem pedig Izraelt.

Francia és holland krumpliból magyar paprikás krumpli? ■

Lassan, de biztosan csökken a burgonyatermelés Magyarországon. Az illetékesek most is magyarázkodnak, mint a hagyma, a fokhagyma, az alma esetében. Nem csak lélegeztető készülékekből és páncélozott katonai járművekből kellene önellátónak lenni, hanem krumpliból is!

10 százalék alatt az infláció ■

Az infláció októberre 9,9 százalékra csökkent. Kevesen hitték, hogy sikerülni fog, de úgy tűnik, hogy sikerül egyszámjegyűvé tenni. Tegyük hozzá, hogy az élet még mindig nagyon drága, és az EU más országaiban már lement az infláció, és ott többet is keresnek. Abban sem lehetünk biztosak, hogy mit hoz a jövő. Magyarország tőkés ország, és a végén eddig mindig a tőkések, szupergazdagok jártak jól. Fog ez változni? Változhat-e egyáltalán?

Miért rúgták ki a vezérkari főnököt? ■

Nem sokáig lehetett a Magyar Honvédség első számú katonája Ruszin-Szendi Romulusz. Két év után Szalay-Bobrovniczky Kristóf miniszter kezdeményezésére leváltották és a Honvédségből is eltávolították. Feltehetően másként látta a mostani eszeveszett militarizálást, mint a miniszter, valószínűleg nem váltotta volna le a fiatalítás ürügyével a tábornoki és főtiszti kar jelentős részét. Nem tudni pontosan, mert mások mellett ezt sem kötik a magyar nép orrára. A volt tábornok most könyvet írt, amit a <https://pestisracok.hu/> mutatott be.

Nincs kapitalista szocializmus ■

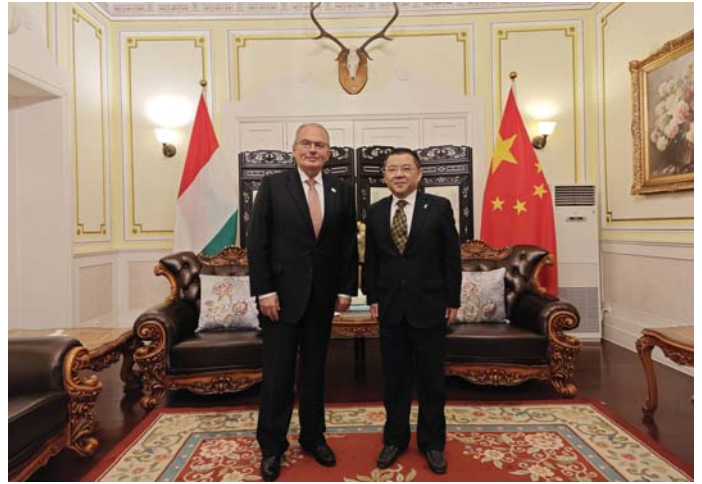
A Demokratikus Koalíció az Európai Szocialista Párt (PES) teljes jogú tagja lett – adta hírül Dobrev Klára. Aki azt hiszi, hogy a PES-nek bármi köze van a szocializmushoz, nagyon téved. Az elnök, Stefan Löfven korábbi svéd miniszterelnök, akinek a svéd nép „hálás” lehet a milliónyi migránsért és a svéd társadalom válságáért. Ott van Olaf Scholz, a jelenlegi német kancellár,

aki képtelen megfékezni az Oroszország elleni értelmetlen háborút. A PES elnökségében van Sviatlana Tsikhanouskaya is, akit a nyugat tart el, mint a belarusz elnök, Lukasenko ellenzékét. Ott van Gurmai Zita az MSZP-től, és most már Gyurcsány Ferenc is. A kedves olvasók közül bárki előbb jut el a Holdra, mint a PES emberei a szocializmushoz. Nincs kapitalista szocializmus.

A magyar-kínai barátság és együttműködés mellett

Gong Tao, a Kínai Népköztársaság új magyarországi nagykövete fogadta Thürmer Gyulát, a Magyar Munkáspárt elnökét. Véleményt cseréltek a nemzetközi folyamatokról, a magyar-kínai kapcsolatokról. A Munkáspárt támogatja a kínai sajátosságú szocializmus építését, nagy jelentőségűnek tartja a kínai modernizáció sikereit. A nagykövet kiemelte, fontos, hogy a Munkáspárt is támogatja a magyar-kínai kapcsolatok fejlesztését. A kínai fél bízik abban, hogy a Munkáspárt elnökének novemberi végi látogatása Kínában hozzájárul a Munkáspárt és a Kínai Kommunista Párt közötti kapcsolatok további erősítéséhez.

1917-re emlékeztünk

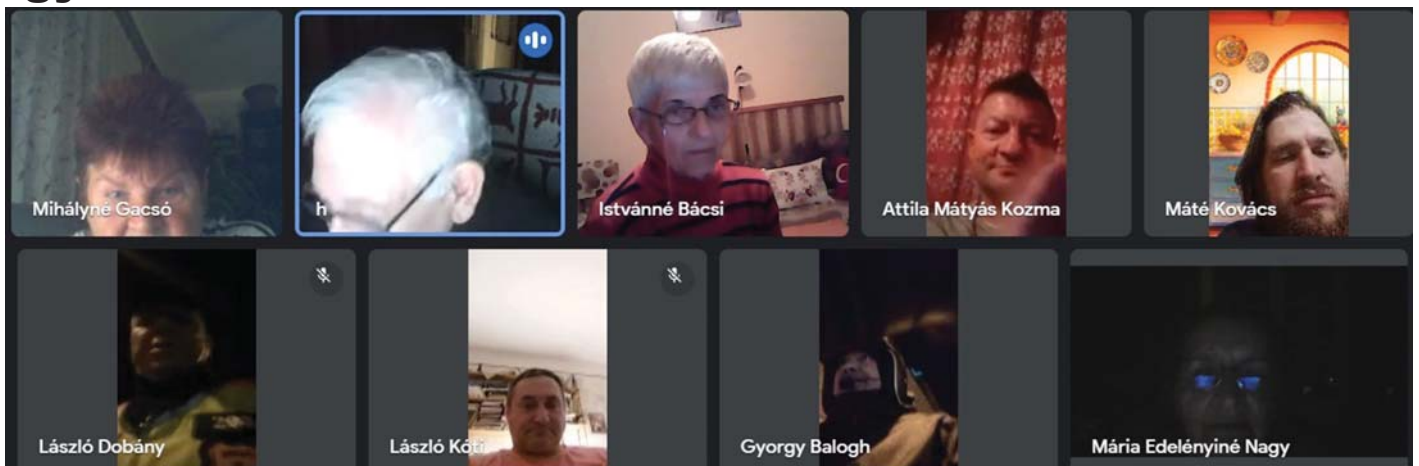
Az 1917-es forradalom csapást mért a tőkés kizsákmányolásra és egy igazságos világ megteremtését hirdette meg. A világ első szocialista állama 1917-ben békét kínált az embereknek és függetlenséget adott a lengyeleknek, ukránok, finneknek, a balti népeknek, azoknak, akik ma háborút folytatnak Oroszország ellen – hangzott el a Munkáspárt november 7-i megemlékezésén.

Emlékezni mindig és mindenütt

A Munkáspárt Baranya Vármegyei szervezete Kós Zoltán megyei elnök, az OE tagja vezetésével, a Komárom-Esztergom Vármegyei tagjai pedig Holbik Márton megyei elnök vezetésével emlékeztek meg a Nagy Október évfordulójáról. Emlékezni mindig és mindenütt, ez tisztelet és becsület dolga.

Így is lehet...

A Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei tagjai november 3-án online megbeszélést tartottak. Az utazási költségek miatt ezt a megoldást gyakran alkalmazzák. Nem kerül útiköltségbe, gyorsabb az információáramlás,

mindenki kötetlenül elmondhatja a véleményét, szavazhat a döntéshozatal egyszerűbb. Javasolják minden megyei vezetőnek, – aki teheti – ezt a hatékony és kényelmes módszert válassza.

Vége a jóléti államnak?

Erhard Prugger izgalmas könyvéről

Meglepően izgalmas könyvet jelentetett meg a linzi Trauner Kiadó „Szociális összeomlás – Szociális Állam – Mit kell most tenni” címmel. A szociális államot általában jóléti államnak fordítják, de maradjunk meg most a német kifejezésnél. A hosszú cím nem véletlen. A szerző, Erhard Prugger még véletlenül sem akar pánikot kelteni, de tudja, hogy szembe kell nézni a tényekkel.

„Az osztrák típusú szociális állam még nincs az akut összeomlás állapotában, de kétségkívül arrafelé tart” – így szól a szerző realista üzenete.

Az osztrákoknak valóban van mit félteniük. Az osztrák állam évente 134 milliárd eurót költ szociális kiadásokra. Egy osztrákra évi 10677 euró szociális kiadás jut, több, mint bármelyik EU-országban. Magyarországon 4 ezer euró alatt van.

A férfiak 65 évesen, a nők 60 évesen mehetnek nyugdíjba, miközben a várható élettartam jelentősen megnőtt. A férfiak 78,8 évre számíthatnak, a nők 83,8 évre. A nyugdíjrendszer 2022-ben 26,1 milliárd euróba került, 2027-re ez 37,9 milliárdra nő, ami a GDP 6,73 százaléka, az állami összkiadásoknak pedig negyede (!). Ehhez hozzájön az, hogy 1970-ben egy nyugdíjasra még két aktív dolgozó jutott, ma már csak 1,6. Ausztriában mindenki tudja, hogy az állam lassan nem bírja ezt a terhet, de „egyetlen politikus sem meri felvetni, ha csak nem akarja elveszteni a választásokat” – mondja a szerző.

Aki akár egyszer is járt osztrák kórházban, igazat ad a könyv szerzőjének: itt van Európa legjobb egészségügyi ellátása. Az egészségügyre megy a GDP 12,2 százaléka. Ennek 80 százalékát az állam adja, és csak a többi magánbefizetés. Az egészségügy drága mulatság, még akkor is, hogy az ágazat 870 ezer embernek ad munkát és a GDP 16,5 százalékát termeli meg.

Meddig lehet ezt fenntartani? Egy átlag orvosi vizsgálat költsége 60 euró, de a kórházi kezelés már napi 1210 euróba kerül, és az osztrákok előszeretettel járnak kórházba.

Szinte egyedülálló az osztrák gyógyszerellátás. Az orvos által felírt gyógyszer költségét az állam fedezi, a betegnek csak 6,85 euró recept díjat kell fizetni. Más kérdés, hogy nem írnak fel mindent csak úgy.

Ausztriában jól keresnek az orvosok, de Németországban vagy Svájcban még jobban. Ezért van

az, hogy gyerekorvosból, szemorvosból, falusi körzeti orvosból errefelé is hiány van.

De nézzünk meg még egy érdekes témát, amivel a könyv foglalkozik! Ausztriában munkaerőhiány van. 206 ezer munkahely betöltetlen! A tőke nem szereti az ilyen helyzetet, mert ilyenkor többet kell fizetni a munkavállalónak, aki csökkenti a profitot. És természetesen megszületnek a tőke „receptjei”. Csökkenteni kell a munkanélküli segélyt! At kell alakítani az oktatást, csak olyan szakmákat kell tanítani, amire igény van! Növelni kell a nyugdíjkorhatárt!

Növelni kellene a munkaidőt is! 1955-ben az osztrákok még heti 49 órát dolgoztak, ma már csak 40 órát. A fizetett szabadság pedig két hétről 5 hétre emelkedett. Az átlagjövedelem is nő, és ma már havi 4219 euró.

Racionalizálni kell az oktatást! A tőke szerint túl sok pénz megy az oktatásra, és túlképzik a lakosságot. Az állam átlag 15171 eurót költ egy diákra az általános iskolától az egyetemig. Az is felmerül, hogy az osztrák tanárok az OECD-országok átlagánál többet keresnek, miközben jóval kevesebb órát tanítanak.

A migránsok beengedése is szerepelt eddig az osztrák tőke programjában, de most már óvatosabbak. A 9,1 millió lakosból már 2,2 millió „migráns háttérű”. A most érkező migránsokat a munkaerőpiac nem tudja felvenni, mivel nincs képzettségük, az állam terheit viszont növelik.

A szerző rámutat, hogy előbb vagy utóbb, de inkább előbb véget kell vetni az osztrák „szociális paradicsomnak.”

Miért izgalmas ez a könyv? Nos, azért, mert a „szociális állam” a 20. századi kapitalizmus egyik legna-

gyobb terméke. A tőke tanult a két világháborúból. Az első után létrejött a Szovjetunió, a második után egy szocialista világrendszer Kelet-Európától Kínán és Vietnámon át Kubáig. A szocialista országok olyat kínáltak az embereknek, amelyet korábban senki: biztos munkát és biztos, elfogadható jövedelmet, ingyenes oktatást és egészségügyet, nyugdíjat a társadalom minden tagjának.

Ez nem csak a szocialista országok lakosainak volt jó, de a példaként szolgált a nyugati tőkés országok dolgozóinak is. Ha lehet a Szovjetunióban, miért nem lehet nálunk is? – vetették fel nyugati országok dolgozó tömegei.

A tőke rögtön átlátta, hogy bármilyen mesékkel és hazugságokkal próbálják az embereket elrettenteni a szocializmustól, a szocializmus szociális téren többet kínál a dolgozóknak. Így született meg a tőke döntése: adni kell az embereknek! És mivel a tőkés országok jobban álltak gazdaságilag, mint a szocialista országok, elég sokat tudtak adni.

A szociális kiadás nem a semmiből jön, hanem a tőke profitjából. A tőkésállam különféle adókkal elveszi a magántőkések profitjának egy részét, felhalmozza az állami költségvetésben és utána szociális kiadások formájában az emberekhez juttatja. A tőkés belemegy ebbe, mivel tudja, hogy ez a társadalmi béke feltétele. Ha az emberek jó béreket, jó egészségügyet kapnak, ha van „édes élet”, akkor nem gondolnak forradalomra.

1990 után a tőke azonban elkezdte megnyirbálni a szociális kiadásokat. A szocialista országok megszűntek és velük együtt eltűnt a kényszerítő példa is. A nyugati dolgozó már nem mutogathatott a szocialista országokra. Akkoriban Kínát se irigyelte senki, még távol voltak a mai jólétől.

Az 1990 utáni csökkentések megnehezítették a legszegényebb társadalmi rétegek életét, de a középosztályok, az alkalmazottak, vállalkozók, értelmiségiek életét csak kevésbé érintette. Több adót kellett ugyan fizetniük, de ők továbbra is hozzájutottak mindahhoz, amit a szociális állam kínált.

Az elmúlt évtizedek válságai azonban fordulópontot jelentenek. A válság miatt csökken a nagytőke profita, ami arra készíti a nagytőkét, hogy lefaragjon mindent, amit csak lehet. Új lendületet vett a kulturális és szociális kiadások csökkentése. Megnövelték a nyugdíjkorhatárt, elvették azokat a privilégiumokat, amelyeket egyes szakmák élveztek a nyugdíjrendszerben.

A nyugati politikusok és velük együtt a szakirodalom elkezdett beszélni a szociális szféra reformjának szükségességéről. A reform pedig egyértelműen a kiadások drasztikus csökkentését jelenti.

A válságok és a szociális kiadások csökkentése most már nem csak az alsóbb társadalmi rétegeket érintette, hanem a középosztályokat is. Ez súlyos dilemma elé állította a nagytőkét. A középosztály ugyanis a kapitalizmus legfőbb támasza. Ha meginog a középosztály helyzete, veszélybe kerülhet maga a kapitalizmus.

A covid, az ukrajnai háború, az Oroszország elleni szankciók még inkább korlátozzák a szociális állam, a jóléti állam lehetőségeit, és az összeomlás lehetősége is megjelent. Mindez gyökeresen megváltoztathatja a tőkés társadalmak helyzetét.

A könyv Ausztriáról, egy gazdag államról szól. Kelet- és Közép Európa országai viszont jóval szegényebbek.

Úgy is mondhatjuk, hogy ezek a tények alátámasztják értékelésünk helyességét. Ma még nincs forradalmi helyzet, de ha így megy tovább, bármikor létrejöhet a forradalmi helyzet.

Tömegsztrájk tegnap és holnap

A magyar munkásmozgalom szép hagyományát jelentették az olvasóköri. A mozgalom, a párt iránt érdeklődők itt találkoztak a marxizmus klasszikusaival. A marxi és később a lenini gondolatok terjesztése is azzal kezdődött, hogy műveiket magyarra fordították, majd értelmezték, megvitatták őket, cikkeket írtak róluk. A Szabadság szívesen ad helyet fiataljaink írásainak. Kíváncsiak vagyunk arra, hogy ők miként találkoztak a marxizmussal és mire ösztönzi őket a mai világban. Fogadják szeretettel fiatal aktivistánk, Waluga Alexander írását.

Rosa Luxemburg, lengyel születésű kommunista forradalmár a 20. század elején. Németországban tevékenykedett, proletárok egységé szervezésében jelentős szerepet vállalt. Karl Liebknechtel együtt alapították meg a Spartakus-szövetséget, mely a Német Kommunista Párt magját képezte. A Német Kommunista Párt élén részt vett az 1919-es Spartakus-felkelésben is, amit a német kormány a szélsőjobboldali Freikorpsra támaszkodva véresen leverett. Rosa Luxemburgot is a Freikorps katonái ölték meg, elvtársával, Liebknechtel együtt. Rosa Luxemburg nemcsak halálával vált a proletárforradalom vértanújává, egész élete nem volt egyéb, mint egy nagy, kálváriás harc a proletariátus forradalmasításáért. Rosa Luxemburg igazi vezére volt a proletariátusnak. Lenin mellett talán az egyetlen méltó utódja Marxnak és Engelsnek.

Rosa Luxemburg 1906-ban írta a Tömegsztrájk című könyvét, melyben bemutatja az 1905-ös orosz forradalom példájával a tömegsztrájkot a gyakorlatban. Az író felhívja a figyelmünket arra, hogy a tömegsztrájk/forradalom nem egy olyan dolog, amit előre el lehet tervezni, az időpontját meg lehet határozni. A forradalom egy spontán esemény, ami a tömegek belső feszültségeinek kicsapódása. Ezt alá is támasztja az 1905-ös forradalom eseményeivel, hiszen ott is a szociáldemokraták és szakszervezetek szervezettségétől teljesen függetlenül alakult ki forradalmi helyzet. Munkások országszerte munkabeszüntetést alkalmaztak az elnyomó tőkések ellen, egyrészt szolidaritásként a már sztrájkoló munkástársaik mellett, másrészt pedig saját érdekeik érvényesítésének érdekében. Ebből a sok kicsi lokális munkabeszüntetésből lett aztán 1905-re országosan forradalmi helyzet.

Azonban a munkások külön harcoltak gazdasági ügyekért és külön politikai jogaikért. Itt jön képbe a párt feladata, a mi feladatunk. Nekünk kell egyesíteni a munkások gazdasági, illetve politikai harcait, ugyanis sikeres forradalom csak e kettő egyesülésével jöhet létre. A mi feladatunk, hogy felvilágosítsuk az embereket arról, hogy ma a tőke, a pénz uralja a társadalmunkat és csak az számít, az ember és az emberi értékek figyelmen kívül vannak hagyva. Szükséges tájékoztatnunk a dolgozó népet, hogy a Munkáspárt képviseli az alapvető érdekeiket. A párt feladata továbbá hogy figyelje a változó történelmi helyzetet, szervezze a munkásokat egységé, és a legfontosabb, hogy készen álljon a proletariátus vezetésére, útmutatására, ha kialakul a forradalmi hely-

zet. Márpedig kialakul előbb vagy utóbb, amikor már a kizsákmányolás átlépi azt a küszöböt, amit a proletárok még éppen elviselnek.

Azonban a régi írásokból okulni nem elég, alkotnunk kell valami újat is. Napjainkban az emberek többsége elhatárolódik a politikától, ennek két kiváltó oka, hogy az embereknek nincs valós beleszólásuk a közös ügyek intézésébe, illetve hogy túl nagy a fő áramlattal ellentétes, azaz a kapitalizmust támadó politikai nyilvános tevékenységben való részvétel kockázata. A tőke tudatosan arra törekszik, hogy az emberek figyelmét eltérítse a valós problémákról. Folyik a tömegek tudatos manipulálása, oszd meg és uralkodj alapelvvel. A tőkés kormányok szociális ígéretekkel, sőt esetenként szociális engedményekkel igyekeznek leszerelni a munkásság, a dolgozók harcát, ezt is egy rég bevált, a „Panem et circenses” azaz kenyeret és cirkuszt a népnek, ókori római stratégia alapján. A tőke megosztja a szakszervezeteket, egyeseket elnyom, másokat felkarol. Ily módon akadályozza, hogy a dolgozók gazdasági harca a bérekét, a jobb munkakörülményekért a tőke uralma elleni politikai harccá váljon. Addig, amíg gazdaság és politika ilyen mértékben elkülönül egymástól, nem reménykedhetünk radikális változásokban, hiszen gazdasági harc nincs politikai nélkül és politikai harc sincs gazdasági nélkül. Éppen ezért meg kell teremtenünk azokat a korszerű formákat melyeken keresztül emberek tömegei csatlakoznak majd hozzánk a tőke elleni harchoz.

Rosa Luxemburg és az 1905-ös orosz forradalom a példa arra, hogy neheztelt pályán sem reménytelen a szabadságért folytatott küzdelem.

WALUGA ALEXANDER

Széppé kell tennünk a világot!

Beszélgetés Karacs Lajosnéval, a Munkáspárt alelnökével

Karacs Lajosné, Magdi a Munkáspárt egyik legismertebb vezetője. A rendszerváltás előtt a Május 1 Ruhagyárban dolgozott, kisujjában van minden, amit a konfekcióiparról tudni lehet. A rendszerváltás után vállalkozóként igyekezett munkát adni a varrónők százainak, ápolni a magyar ipari kultúrát egészen addig, amíg a hibás kormánypolitika és a multik nyomása tönkre nem tette a magyar ruházati ipart. Magdi az első perctől kezdve a Munkáspárttal küzd. Aki megismeri, tisztelettel tekint életútjára, mai munkájára és ezen keresztül a Munkáspártra.

Karácsony ellen, Karácsony így azt tesz, amit akar. A nép meg legfeljebb dühöng.

A liberálisok azt mondják, hogy ezzel küzdenek a sok autó ellen. Nem így van?

Butaság! Nem a lényegről beszélnek. Például arról, hogy a kapitalizmus a kiskereskedelmet megszüntette, a népet meg behajtotta a bevásárlóközpontokba. A Rezső téren lakom, egy darab kisbolt nincs a környéken. Nem lehet leszaladni naponta tejért meg kenyérért, húsért, zöldségért, a bevásárlóközpontokhoz kell menni. Oda meg nem lehet elsétálni. Kocsi kell! Tehát a dolgok összefüggenek. A legnagyobb disznóság az, hogy úgy adják elő, hogy a mi hibánk, hogy autóba ülünk, pedig én szívesebben csicseregnék a pékkel vagy a hentessel.

Hogy értékeli a nagy gazdasági fejlesztési programokat?

Ami jó, azt mi mindig elismertük, és elismerjük ma is. Persze mihez képest jó? Jó, hogy a Fidesz egymillió munkahelyet teremtett, így ma dolgozunk 4,7 millióan. De ez még mindig nem 5,5 millió, mint a szocializmusban. A mai vezetők agyondicsérik magukat, mondván, hogy iparosítják az országot. Kérem én: miért kellett szétverni azt, ami a rendszerváltás előtt volt? A buszgyártást? A műszeripart? A könnyűipart és sok minden mást? Miért?

Hallgatom Róna Péter okoskodását arról, hogy a rendszerváltás után azt javasolta Antall Józsefnek, hogy az egész szocialista gazdaságot a földdel egyenlővé kellett tenni, mert elavult és nem hatékony. Arról a Róna Péterről beszélek, aki 1956-ban kivándorolt Amerikába. Aztán hazajött, és azóta osztja az észt nekünk, akik itt élünk, itt dolgoztunk, gyereket neveltünk, országot építettünk. Jellemző, hogy a liberálisok 2022-ben őt jelölték köztársasági elnöknek. Az ilyen embertől mentsen meg minket a „mindenható”!

Nézze, én a Május 1 Ruhagyárban dolgoztam sok éven át. Élő tanúja vagyok annak, hogy a magyar konfekcióipar nagyon jó minőségre volt képes, és versenyképes is volt. Szétverték, utat engedtek a ki tudja hol gyártott rossz minőségű tömegárunak.

Vagy itt van a mostani hadiipari program. Ugyanaz a kérdés: miért kellett szétverni a korábbi hadiipart? Nem csak a fegyvergyár-

Nagyon szépek ezek a karácsonyi díszek. Úgy hírlík, hogy ezeket Ön csinálja. Mi indítja erre?

Szeretem a szépet. És szeretném, ha mások is szeretnék a szépet. A világ tele van ronda, taszító jelenségekkel, nekünk legalább a saját környezetünkben meg kell őrizni a szépséget, a rendet, a tisztaságot. Meg szeretem a kihívásokat, mindig az a kérdés, hogy meg tudom-e csinálni. Többnyire meg tudom. A pártban sokan ismerik az életszemléletemet: „amit egy ember megcsinált, azt mi is meg tudjuk csinálni.”

Mit szólnak hozzá mások?

Sokan furcsállják. A szépségért, a tisztaságért, a rendért tenni, dolgozni kell. Nem mindenki hajlandó erre, de mindig örülök, ha valaki értékeli. Azt gondolom, az elvtársaim értékelik.

Tudja, mi az érdekes? Az újságírók, akik az elnökhöz jönnek, csodálkozva mondják, hogy mást vártak. És elámulnak azon is, amit látnak, meg azon is, hogy nálunk van élet.

Járt a Munkácsy utcában Kemal Okuyan, a Török KP főtitkára is és ő is rácsodálkozott, hogy egy pártház ilyen is lehet. Mert a szépség, a rend, a tisztaság erőt is sugároz. Hadd lássák, hogy a Munkáspártban van erő!

Ön tapasztalt ember, ma is nagyon aktív, rendkívül tájékozott, sok emberrel érintkezik. Milyennek látja a mai világot?

Visszataszítónak, felháborítónak, undorítónak, és még sokáig kereghethetném a szavakat. Itt van mindjárt Budapest. Én a szocializmusban szerettem itt élni, ma nem. Koszos, rendetlen, rendezetlen. Látszik a koncepció hiánya, és az is, hogy egy lusta, tehetetlen banda kezében van a város. A karókról meg ne is beszéljünk!

A dühítő az, hogy ezt mindenki tudja, de mégsem lehet ellene tenni. A kormány nem vállalja a háborút

tásról beszélek, hanem arról is, hogy a Szegedi Ruhagyár négy évtizeden át ellátta a hadsereget egyenruhával. Ma import gatyában masíroz a magyar katona.

Mondhatnánk példákat a mezőgazdaságból is, amit ma megint „felfedeznek”. Ön is így látja?

Igaza van! Mindennél jobban felháborít, amikor az ország mai vezetői felfedezik a sajtban a lyukat, és meg akarják csinálni azt, amit ők vagy elődeik leromboltak.

A szabolcsi almát hungarikumnak nyilvánítják, védeni akarják, amikor már lassan nem is lesz ilyen. A jonatan alma iránt akkora a kereslet, hogy a zöltségést már kérni kell, hogy tegyen félre, mert egészen egyszerűen nincs. A Lidl meg tele van mindenféle import almával, méregdrágán.

Harminc év alatt kiirtották a szőlőt, aztán hatalmas pénzeket újratereltek. Kiirtották a málnát, a ribizlit, a szedret, a makói hagymát, a fokhagymát és most a paprikás krumplihoz is francia vagy holland krumplit veszünk, mert nincs magyar. Ki tesz ez ellen bármit is? Mutogatunk a világfolyamatokra, a háborúra, meg egy sor más dologra, pedig az igazság az, hogy ez a kapitalizmus, a globalizáció, a legolcsóbbat bárhol, bármi áron. Csak a tőke érdeke számít, a profitérdek mozgatja világot. Mi meg engedjük.

És még valamit! Amit szétverték, tönkretettek, azt már nem lehet visszahozni, de magyar emberként, aki itt élt és dolgozott a szocializmus idején, elvárnám, hogy ne mocskolják lépten-nyomon a szocialista korszak eredményeit.

Ön sokszor említette, hogy nem irigylis a mai fiatalokat. Tényleg ilyen rossz a helyzet?

Nézzé, két unokám van, az egyik egyetemista, a másik még iskolás. Látom a rendetlenséget, az igénytelenséget, ami körbeveszi őket.

Az unokáimat jó iskolákba járatták a szüleik. Nem tudom, hogy a sokat emlegetett polgári értékeket hol oktatják, de hogy azokban az iskolákban biztosan nem. Mindenütt a liberális világszemlélet. Ne törődj mással, csak magaddal! Tanulj meg érvényesülni, másokon átgázolni! Ma élsz, használd ki az életet! A tudás, a munka nem érték, azt csinálják mások, te törődj a pénzzel, a jó étellel! Ez lenne a modern világ? Ez a jövő?

Mi lesz ezekből a gyerekekből? Nem érdekli őket a közélet, nem foglalkoznak a történelemmel, és még csak olvasni se akarnak. Annak idején a családban könyvet vettünk egymásnak karácsonyra. Becsültük azokat, akiknek szép könyvtárunk volt. Ma a könyvnek, az olvasásnak nincs becsülete.

Ön a Munkáspárt alelnöke. Tudom, hogy nagyon sokat tesz azért, hogy A Szabadság jó újság legyen, hogy a párt tagjai minél több tudáshoz jussanak, olvassanak. Megtérül ez a munka?

Pár napja járt nálam egy önkormányzati képviselő. Hozzáteszem, kormánypárti. Választások lesznek, igyekeznek az embereket meggyőzni. De nem ez a lényeg!

A Munkáspártról keveset tudott, szinte semmit. Azt hitte, hogy már nem is létezők. Az asztalon meglátta A Szabadság néhány példáját. Beleolvasott. Látszott rajta a meglepődés. Minden héten képesek ilyen tartalmas és izléses lapot kiadni? Hitetlenkedett.

Mi nem vagyunk nagy párt, ráadásul a főáramlattal szemben úszunk. Nekünk tudnunk kell, hogy mi történik a világban. És nem csak a világban, a megyénkben, a városunkban, a falunkban! A nagy folyamatokat, mint a háború, a migráció, a kapitalizmus visszasságait követjük, van véleményünk, van koncepciónk. Sajnos a helyi dolgokról kevesebbet tudunk, a helyi közéletben csak nagyon szerény mértékben vagyunk jelen.

Nem maradhatunk le se szellemileg, se technikaileg. Szellemileg főleg nem! Mindig van mondanivalónk. És higgye el, ezt mások is tudják. Nem véletlenül nem adnak nekünk médiát.

A Munkáspárt elnöke említette, hogy a munkáspártok világtalálkozásán a Munkáspárt volt a korszerűsítés élharcosa és ezt értékelték a többiek. Lehetségesnek tartja a radikális korszerűsödést?

Elnökünk pontosan érti, hogy korszerűsödés, modern, hatékony módszerek nélkül eltűnik a mozgalom, vagy legalább is teljesen a perifériára szorul. Az idő valóban sürget, hiszen a tőkés rendszer valóban válságban van, és forradalmi helyzet bármikor kialakulhat.

Egyetérték az elnökkel, és nem csak én, az Országos Elnökség is. Tény azonban, hogy még mi is sok tekintetben lemaradunk. Még a párt vezetésében sem használ mindenki számítógépet. Sok aktivistánk van számítógépe, de nem mindenkinek, és nagyok a technikai különbségek. Előfordul, hogy az újabb gépeken írt szöveget a régebbi gépeken nem lehet megnyitni. Kínlódunk az online-értekezletekkel. Sok embernek van okostelefonja, de messze nem használjuk ki a bennük rejlő lehetőségeket.

Az Internetről sokat beszélünk, teszünk is azért, hogy javuljon a munkánk. Jól működik a 1046 hírportál, a napi híryananyagok rendszere, alakul a filmkészítés is. De tény, hogy a párttagság nem él az Interneten. Ami nagyon meglep, hogy még a munkáspárti fiatalok se jeleskednek e téren.

Ez azt is jelenti, hogy az Internetet csak nagyon kis mértékben használjuk forradalmi céljaink megvalósítására.

De feladni nem szabad. Nem is fogjuk! Egyébként a világban sok más párt küzd ezzel a gonddal. Ránk azért figyelnek, mert előre akarunk lépni, és dolgozunk is érte.

A párt készül a születésnapjára. December 17-e ünnep a Munkáspártban. Lesznek meglepetések az idei rendezvényen?

A párt központi székházában jövünk össze. Meghívjuk mindazokat, akik az első sorokban harcolnak, a kongresszuson választott testületek tagjait, budapesti és megyei vezetőket. De ott lesznek a Szabó Ervin Akadémia fiatal hallgatói és még sokan mások.

A párt elnöke tart majd politikai összefoglalót a párt helyzetéről és feladatairól. Nagyon várjuk a beszédet, amely kijelöli munkánk stratégiai irányait.

Kitüntetések adunk át azoknak, akik munkájukkal, elkötelezettségükkel kiérdemelték a párt elismerését. És mint mindig, most is vendégül látjuk a résztvevőket. Nem titok, ilyenkor az ebédet a párt elnöke, Frankfurter Zsuzsa, Kovács Tímea, és szerénységem készítjük. Az elnöknek mindig mondom, hogy főzze puhábbra a marhapörköltet, reméljük, így lesz. Ami engem illet, dupla adag töltött káposztával készülök.

A vidéki elvtársainkat arra kértük, hogy saját süteményeikkel tegyék emlékezetessé az ünnepet. Fontos a jó étel, de még fontosabb az együttlét.

A párt születésnapja alkalmából pénzgyűjtési akciót is indított a párt. Mit várnak ettől?

A Munkáspártot a párt tagjai tartják el. A 2006-os választáson kerültünk 1 százalék alá, így nem kapunk állami támogatást, és azóta abból élünk, amit összeadunk. Köszönet párttagjainknak, hogy 17 éve eltartják és fenntartják a pártot.

Én nem csak hálás vagyok ezért, hanem mint a párt gazdasági felelőse munkatársaimmal együtt gondoskodom, hogy a párt gazdasági ügyei rendben legyenek.

Sajnos túl sok rossz dolog vesz bennünket körbe. Az infláció természetesen bennünket is sújt. Különösen nagy csapás volt az energiaárak tavalyi emelkedése. Fáztunk, dideregtünk, és megpróbáltunk kitalálni valamit. Ennek lett az eredménye az, hogy belevágtunk a napelemes programba. Bízunk abban, hogy a napelemes rendszer nyáron meg fog termelni annyit, amiből a következő telet átvészeljük. A rendszer most indult, és nagyon bizakodunk.

Meg kell, hogy mondjam, hogy az elvtársaink, párttagjaink önzetlen adományai nélkül nem lett volna lehetséges ez a sok millió forintos program. A párttagság megértette, hogy szükség van rá és összegyűjtöttük a pénzt.

Látjuk azonban, hogy a tagdíjából, A Szabadságtámogatásokból egyre kevesebb pénz jön be. Ennek

is sok oka van. Ha meghal egy elvtársunk, nem pótoljuk. Keveset teszünk A Szabadság támogatóinak bővítéséért is.

A gyűjtésről azért beszélek most külön, mert sokakhoz még ennek sem jutott el a híre. Az árak viszont nőnek és fojtogatják a pártot.

Kérek mindenkit, hogy most a párt születésnapját ünnepeljük meg azzal, hogy ki-ki egy jelentősebb összeggel hozzájárul a párt költségvetéséhez. A helyi szervezetek mindenkit megkeresnek, de természetesen lehet közvetlenül is eljuttatni a központba.

A pénz nagyon fontos! A működtetés mellett jövőre nagy kiadásaink lesznek. Indulunk az európai parlamenti és az önkormányzati választásokon. A sikerhez pénz is kell!

Ne vessünk, bár sírnunk kellene!

Adaptive Hussars 2023 címmel rendezték meg az elmúlt évtizedek legnagyobb hadgyakorlatát. Adaptive annyit tesz, mint alkalmazkodó, de hogy mit jelent, azt nem tudni. A gyakorlat abból indul ki, hogy Magyarországot „keletről” támadás éri. Hogy kik azok a keletiek, azt nem mondták meg, de természetesen az alkalmazkodó Honvédség NATO-barátaival együtt kiveri őket. Talán Moszkváig. Sírnunk kellene a magyar elit militarizálódása miatt, de inkább ne vessünk! Amíg lehet!

**SZALAY-BOBROVNOČZKY:
NEM SZERETNÉK A PUTYIN HELYÉBEN LENNI!**

**NOVÁK KATALIN HARCKOCSIBAN:
UTÁNAM, KATONÁK, IRÁNY A KREML!**

**TÖRÖK KATONA:
GYEREKEK, 324 ÉV UTÁN ÚJRA ITT VAGYUNK!**

**SZALAY-BOBROVNICZKY:
ÍME, ELNÖK ASSZONY,
A HONVÉDSÉG TITKOS KÉPESSÉGE!**

